

- викладач проявляє креативність, має власну активну методику, цікавий для студентів, здатний допомогти подолати мовні труднощі [2, с. 26].

Таким чином, при навчанні іноземної мови студентів економічних спеціальностей доцільно керуватися наступними підходами: використовувати технічні засоби навчання, застосовувати комунікативний підхід, враховувати особливості наукових і економічних текстів зі спеціальності, намагатись проводити викладання виключно іноземною мовою, заохочуючи іншомовне спілкування студентів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Богатирьова К. В. Основні засади комунікативного підходу у вивченні іноземної мови / К.В. Богатирьова // Міжнародний досвід у викладанні іноземних мов: тези доповідей. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. – с. 13-15.

2. Довженко І. В. Викладання англійської мови як іноземної / І.В. Довженко // Міжнародний досвід у викладанні іноземних мов: тези доповідей. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. – с.26-28.

3. Логутіна Н. Шляхи удосконалення викладання іноземної мови в економічному ВНЗ для формування готовності до професійного іншомовного спілкування у майбутніх менеджерів / Н. Логутіна // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота. – 2014. – Вип. 32. – С. 116-117. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuped_2014_32_42

ІНШОМОВНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ НОВИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Яна Бондарук (м. Умань, Україна)

Значні зміни, що нині спостерігаються у сфері іншомовної освіти, в основному спричинені соціально-економічними та політичними напрямками розвитку глобалізованого суспільства. Як наслідок, з'являються нові стандарти вивчення іноземної мови, зокрема англійської, які трактуються по-новому, крізь призму трансформацій у дидактиці та методиці останніх десятиліть.

Сучасний конкурентоспроможний фахівець має володіти достатнім рівнем іншомовної комунікативної компетентності, яка забезпечує низку можливостей для професійного зростання у демократичному глобальному суспільстві [1, 4]. У швидкоплинному світі іноземна мова, зокрема англійська, розглядається як засіб іншомовного спілкування та як складник багатоаспектної соціальної взаємодії [2, 208], що розвиває важливі здібності та знання майбутніх фахівців: свобода вибору, незалежність; змістовні знання з різних галузей; цілеспрямованість, дисциплінованість; вміння критично мислити, аналізувати, експериментувати; вміння використовувати новітні інформаційні технології; культуурообізнаність тощо [1, 5].

Поряд із вищезгаданими стандартними уявленнями про важливість вивчення англійської мови у сучасному динамічному світі існує думка про інші мотиви іншомовної комунікації. Вони витікають із розроблених методів навчання, навчального процесу, ресурсів для навчання у кожній окремо взятій країні, де англійська мова не є рідною. Д. Граддол вважає, що у цьому випадку

навчальні матеріали в основному зорієнтовані на вивчення англійської мови через системи методів, підходів та змісту навчального матеріалу, які мають соціальний підтекст країни, де вивчається англійська мова [3, 57-58]. Навчальні матеріали, розроблені експертами, вчителями-носіями іноземної мови, краще використовувати у країнах, де англійська є мовою спілкування. Для прикладу, такі лексичні одиниці як 'hamburger', 'hotdog', 'pizza' вважаються більш аплікабельними для вивчення теми «Їжа» у західних країнах, оскільки зустрічаються у повсякденному вжитку. Деякі дослідники (Р. Вонг, В. Кем [4, 463] та ін.) вважають, що під час вивчення іноземної мови акцент варто робити на знаннях про культуру народів – носіїв мови і про власну культуру. Такий підхід до вивчення мови дозволяє висновити, що основна мета англійської мови – зв'язок, спілкування, обмін думками з іншими людьми в усьому світі [4, 463].

Проте у будь-якому випадку не можна применшувати ролі носіїв мови у розробці навчальних та методичних матеріалів. Нині англомовні країни такі як, Великобританія, Сполучені Штати, Канада, Австралія, створюють навчальні програми, фундації, спільноти та організації (Британська Рада в Україні, Програми Фулбрайта, IATEFL та ін.) мета яких полягає у тому, щоб розвивати та вдосконалювати навички іншомовного спілкування не носіїв мови, координувати, впливати і допомагати в розробці нових методик навчання англійської мови.

Незважаючи на різну мету вивчення англійської мови, яка певною мірою залежить від настроїв та вподобань дослідників [1; 2; 3], незмінною залишається низка принципів, яку варто враховувати під час навчання англійської мови.

1. Розвиток іншомовної комунікативної компетентності відбувається поступово, що і варто враховувати при доборі матеріалу.

2. Розмовна та академічна мови різняться; вільне володіння розмовною мовою не завжди дає доступ до академічних текстів та завдань.

3. Методика навчання англійської мови має відповідати державним стандартам освіти та іншомовній політиці країни.

4. Культурні цінності та знання носіїв мови і тих, хто вивчає мову, різняться.

5. Визначення рівня володіння мовою передбачає оцінку не лише лінгвістичної та комунікативної, а й соціальної компетентності [5, i–vi].

Таким чином, динамічність і багатшаровість сучасного світу ставлять нові вимоги до навчання англійської мови, що супроводжується появою чергових викликів в іншомовній освіті. Незмінним залишається вчитель, викладач, наставник, який прагне навчити і готовий змінюватися відповідно до новітніх освітніх потреб.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. The English Language Arts/English Language Development Framework for California Public Schools: Kindergarten Through Grade Twelve. Developed by the Curriculum Framework and Evaluation Criteria Committee California Department of Education, 2015. 1084 p.

2. Редько В.Г. Конструювання змісту шкільних підручників з іноземних мов: теорія і практика: монографія. К. : Педагогічна думка, 2017. 628 с.

3. Graddol, D. The future of English. A guide to forecasting the popularity of the English language in the 21st century. [electronic resource, access: https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/pub_learning-elt-future.pdf] (Last accessed: 03.01.2019).

4. Kam W. Ho & Wong Ruth. The Future of English Language Teaching in East Asia. In Kam, W. Ho & Wong, Ruth. (Ed.) English Language Teaching in East Asia Today: Changing Policies and Practices (2nd ed.). Singapore: Times Graphics Pte Ltd, 2003. P. 463.

5. Deussen T. What Teachers Should Know About Instruction for English Language Learners. Center for Research, Evaluation, and Assessment: Education Northwest, 2008. 75 p.

СУЧАСНІ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ КОМПЛЕКСИ З ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Бориско Наталія Федорівна (м. Київ, Україна)

Інтеграція України в європейський економічний і академічний простір вимагає вирішення нагальних завдань іншомовної міжкультурної освіти студентів, а саме навчання їх іншомовного міжкультурного спілкування шляхом формування професійно орієнтованої міжкультурної компетентності (МКК). Це означає, що майбутні вчителі іноземних мов (ІМ), мають бути не тільки готовими до іншомовного міжкультурного спілкування, але й спроможними навчати учнів цього спілкування у своїй майбутній професійній діяльності. У науковій вітчизняній спільноті до тепер відсутня нажаль концепція іншомовної міжкультурної освіти в різних типах навчальних закладів, але дискусії з цієї проблеми готують принаймні шляхи для її вирішення. Попри те, що поки що не існує консенсусу щодо визначення самої МКК, її змісту і структури, шляхів її формування і вимірювання тощо [1], науковці і викладачі згодні з тим, що важлива роль як і раніше належить засобам навчання, як традиційним «класичним» (навчально-методичному комплексу (НМК) з його головним компонентом підручником), так і новітнім, якими є інформаційно-комунікаційні технології, які впливають на зміст і структуру НМК і поступово змінюють їх. Отже НМК з ІМ нового покоління властиві нові тенденції, короткий огляд деяких з них подано нижче.

1. Визначення у якості кінцевої цілі навчання ІМ формування професійно орієнтованої іншомовної МКК значить, що сучасні НМК/підручники мають бути *міжкультурними* за змістом предмету і процесу навчання, тобто моделювати діалог культур країн виучуваної і рідної мов як міжкультурне спілкування і процеси участі студентів у цьому спілкуванні. Автентичні НМК, попри свій високий рівень якості, об'єктивно не спроможні вирішувати це завдання, тому що іноземні видавництва зацікавлені в великих накладах, тому їхні універсальні навчальні матеріали розробляються для різних країн. Це завдання мають вирішувати вітчизняні НМК або НМК, створювані міжнародними колективами авторів, представниками країн виучуваної мови